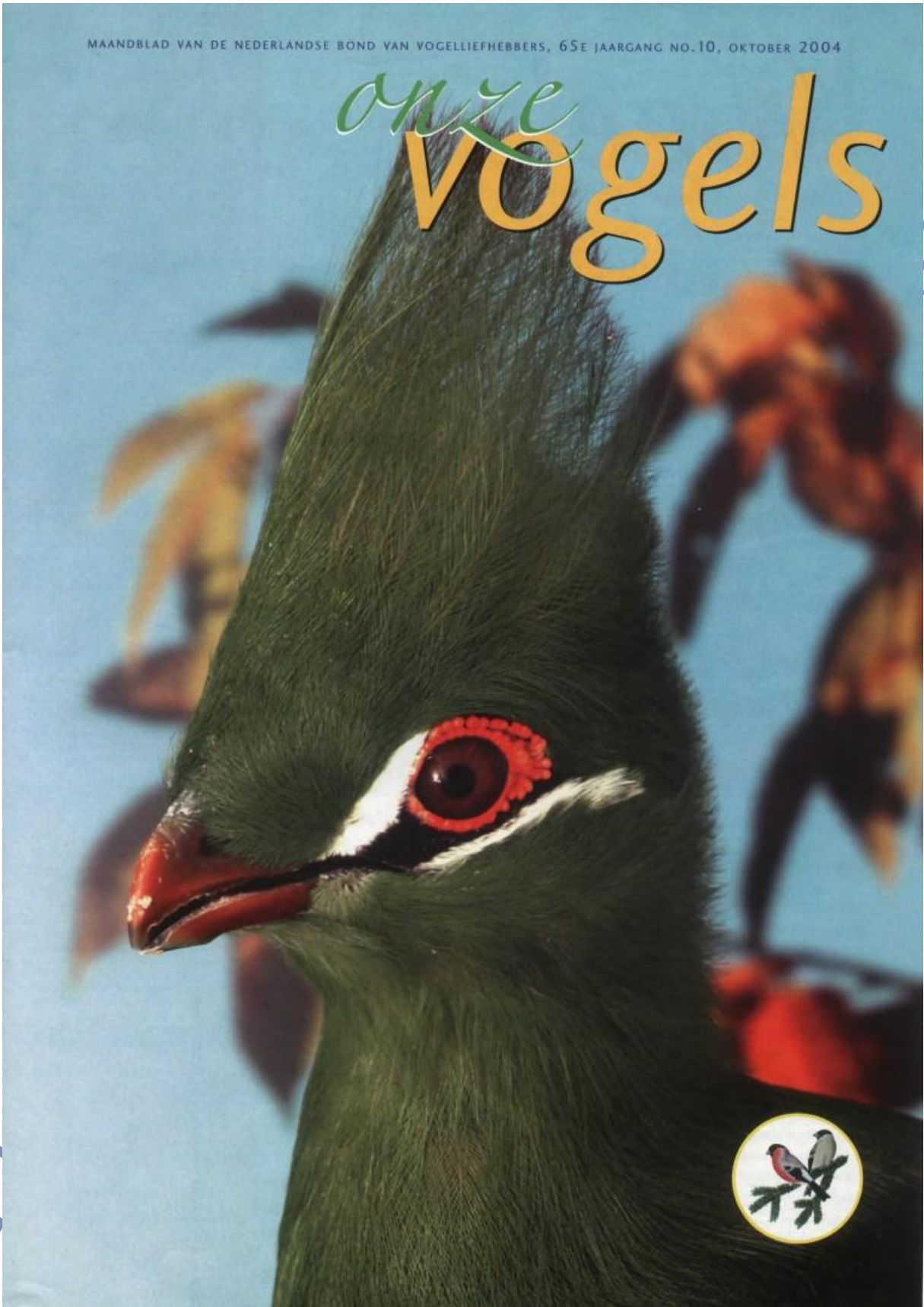

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS, 65E JAARGANG NO.10, OKTOBER 2004

onze
vogels

De

ssel

onze vogels

ISSN 0030-3224

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 37.000)

Onze Vogels is een maandblad, uitgegeven door de NBvV, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Voor meer informatie over de NBvV, haar doelstellingen en het lidmaatschap verwijzen u naar de rubriek "Bondsmedelingen" achter in dit blad. De leden van de NBvV krijgen dit maandblad op groot van hun lidmaatschap automatisch thuis gezonden.

IN DIT NUMMER

Eigen kweek met westelijke
Desmarest vijgpapegaai 328

Over kanaries gesproken 330

Caribische spotlijster 348

VERDER IN DIT NUMMER

	pagina
De grijsrug- en ooringdwergpapegaai	327
Eigen kweek westelijke Desmarest vijgpapegaai	328
Over kanaries gesproken	330
De idealist	332
De herkomst van de kanarie	334
Schotten weg of solist blijven?	334
De praktijk	335
Vogel 2005	336
Boek bespreking	340
Inschrijfformulier verkoop- wedstrijd	342
Wijzigingen wetenschappelijke benamingen	345
Reglement oorkondes "Bijzondere Eerste Kweek".345	
53e COM-wereldkampioenschappen 2005	346
Wijzigingen TT 2004	347
Vogels uit curacao caribische spotlijster deel 1	348
Volière van de maand	349
Uit de volière geklapt	349
Agapornidendag	351
Vraag&aanbod	352
Bondsmedelingen	358

Het volgende nummer wordt ter post
bezorgd op 22 november 2004

Colofon

UITGEVER

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 36.000 leden. De NBvV is opgericht in 1932. De totale oplage van 'Onze Vogels' bedraagt 37.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de ruim 600 plaatselijke afdelingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid verspreid lid te worden.

ADRES

NBvV, Postbus 74
4600 AB BERGEN OP ZOOM
tel. 0164-235007 e-mail: info@nbvv.nl
fax 0164-239020 website: www.nbvv.nl
Bankrekening: 46.89.59.262
Postbank: 11.48.324
Voor België: 000-0156074-01
T.N.V. Ned. Bond van Vogelliefhebbers

REDACTIE

Redactie: Gea Stoop, de Perponcherstraat 48,
2518 SW Den Haag (tel 070-3461831,
e-mail: onzevogels@hetnet.nl)
Kanaries: Henk van der Wal en Gea Stoop
Tropen en grondvogels: Jan de Nijs
Tekstcorrectie: Jan Huijsmans

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij Piet Deley op het bondsbureau in Bergen op Zoom. Voor 'Vraag en aanbod advertenties' wordt verwezen naar de desbetreffende tarieven en voorwaarden elders in dit blad.

De sluitingstermijn voor zakelijke advertenties is uiterlijk 6 weken voor verschijningsdatum. 'Onze Vogels' wordt in de laatste volle week van de maand ter post bezorgd.

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland: € 24,-, België: € 26,-,
Europa: € 42,50, Buiten Europa: € 57,50
Voor verzending per luchtpost geldt een ander tarief, afhankelijk van het land van bestemming. Dit kan worden opgevraagd bij het bondsbureau.
Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

VERSPREID LIDMAATSCHAP

Iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdelingsvereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 33,70 per jaar.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

FOTO VOORPLAAT: TOERAKA
FOTO: PIET ONDERDELINGEN / JAN DE NIJS
ONTWERP EN DRUK:
PLANTINGSMISSE, CAPELLE A/D IJSEL BV
POSTBUS 550, 2900 AH CAPELLE A/D IJSEL

De grijsrugdwergpapegaai en oogringdwergpapegaai

Foto : Piet Onderdelinden en Jan de Nijs

De twee soorten van het geslacht *forpus* zijn het meest gedomesticeerd. We zien ze met vrij grote regelmaat op de tt's. Alleen: toppers kweken van beide valt toch niet echt mee. Ik zal van beide vogels de meest voorkomende fouten bespreken en van advies voorzien om dit op te lossen. Beide soorten hebben hun eigen model. De grijsrug is veel breder en geblokter dan de oogring, de kop behoort ook grover te zijn en robuuster. De oogring doet veel eleganter aan en we kunnen dan ook niet eisen dat de modellen gelijk zijn. Wat mij tijdens het keuren opvalt, is dat de meeste liefhebbers steeds met de diepst gekleurde vogels doorgaan met kweken. Conclusie: hun schimmelfactorige, dus de langer bevederde vogels ruimen ze vaak op. Het gevolg hiervan is echter dat we maar weinig grijsrugjes tegenkomen die dat mooie zilvergrijze waas op het rugdek laten zien. Het vogeltje heeft nota bene zijn naam aan de kleur van het rugdek te danken! We zien hiervoor een hard appelgroenachtig rugdek zonder grijs waas en de borst/buikpartij is dan ook veel te helder, vaak vlekkelig groen zelfs met een ietwat blauw waas tussen de pootjes. Ook de voorkant moet lichtgroen zijn met een grijs waas.

Doordat veel liefhebbers alleen maar letten op de blauwstructuur en nooit meer denken aan de schimmelfactor zien we steeds meer vogels met erg veel blauw. Op zich is deze selectie niet helemaal verkeerd, maar dan wel in combinatie met de schimmelfactor. Je zult zien dat ook op de lange duur door deze selectie van de schimmelfactor de borst/buikpartij minder vlekkelig wordt, zodat het lichtgroene masker mooi scherp aftekent tegen de grijsgroene borst.

De oogring moet op de dezelfde criteria geselecteerd worden. Nu is dikwijls het geval dat door de intensieve bevedering in het rugdek de veren korter worden en het blauw van de vleugelbochten te voorschijn komen door de rugveren heen. Dit is dus een fout ontstaan door te korte bevedering. Een goede oogringdwergpapegaai heeft ook een grijs waas over het lichaam liggen, weliswaar iets anders dan van de grijsrugdwergpapegaai. Dit komt omdat de onderkleur bij de oogring donkergroen is en bij de grijsrug in de borst/buik lichtgroen. Ook zijn bij de meeste oogringen de maskers te klein en niet mooi scherp afgetekend. Dit komt gewoon, omdat in de rest van het lichaam het grijs te weinig aanwezig is. Veel succes

Tekst : Louis Polane

Eigen kweek met westelijke Desmarest vijgpapegaai

Psittaculirostris d. occidentalis

Duits: Westlicher Keilschwanzwergpapagei
Engels: Western desmarest fig parrot

Beschrijving: 18-20 cm groot hoofdzakelijk groen van kleur voorhoofd rood, overlopend naar oranje naar achter op de kop wang en keel geel blauwe streep onder het oog band die doorloopt tot aan de vleugelbocht.

Verspreiding: West-Vogelkop, West-Irian, Salawati en Batanta.

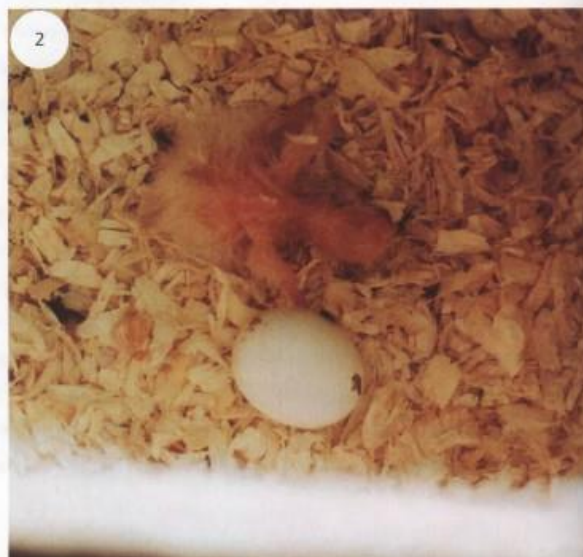
De vogels zijn gehuisvest in een kooi van 1,20m lang, 0.60 m breed en 0.60m hoog. De kooien zijn gemaakt van aluminium en gaas. Het broedhok is 60 cm lang, 20cm hoog en 20 cm breed. In het broedgedeelte ligt een laag zaagsel. De vogels moeten door een gang om bij het broedgedeelte te komen.

Als voedsel worden verschillende soorten fruit gegeven zoals appel, peer, banaan, meloen, kiwi, mango, aardbei, verschillende soorten bessen, frambozen, braam, druiven en tomaat. Dit alles wordt in kleine stukjes gesneden en vermengd met avis- fruitmix en universeelvoer. Verder krijgen ze elke dag nog lorinectar, ook van avis. De vogels worden 1x per dag gevoerd en wel in de ochtend. Elke week krijgen ze verse wilgentakken om het doorgroeien van de snavel te voorkomen.

De pop is een eigen-kweekvogel van 1999 en de man is een wildvangvogel. De man werd als eerste in de kweekkooi geplaatst en een week later werd de pop erbij gelaten. Nadat de vogels bij elkaar gezet waren, werd er in het begin wel gevochten. Hierbij bleek dat de pop de baas is. Het vechten was na ongeveer een week voorbij, hoewel ook nu nog de man af en toe een klap van de pop krijgt.

Na twee maanden lag in het blok het eerste ei, dat werd gevolgd door een tweede de volgende dag. Vijgpapegaaien leggen in de regel maar twee eieren. Er werd goed gebroed door de pop, maar als je in het vogelverblijf kwam, vloog de pop meteen van het nest. Dit in tegenstelling tot de andere koppels die meteen het nestblok induiken, als de deur opengaat. Ook nestcontrole was geen probleem en na 25 dagen kwam het eerste jong uit, een dag later het tweede. De

eerste dagen hebben de jongen witte donsveren die dan verdwijnen waarna ze bijna helemaal kaal zijn en dus ook zeer gevoelig voor kou. Na ongeveer twee weken beginnen ze de eerste stoppels op de vleugels te krijgen. De jongen werden na tien dagen geringd met ringmaat 6 mm. Tijdens het grootbrengen van de jongen werd elke week het nest schoongemaakt. Dan werden de jongen uit het blok gehaald

en in de kooi gelegd waarna een nieuwe laag zaagsel in het blok gedaan werd en de jongen weer in het nest gelegd. Dit gaf totaal geen probleem met de ouders. Twee dagen voordat de eieren uitkwamen, werd het voer aangepast. De vijgen en kiwi, aardbei en bessen, eigenlijk alles waarin nog zaad zit, wordt verwijderd. De druiven worden doormidden gesneden om de pitten eruit te halen. Jonge vijg-papegaaien kunnen zaden niet verteren en gaan dood als ze die binnenkrijgen. De avis-nectar wordt vervangen door avis-start. Dit wordt net zolang verstrekt tot de jongen uitvliegen, waarna ze het oude voer weer krijgen.

Na vier weken bij de ouders te hebben gezeten werden de jongen weggehaald, omdat de ouders alweer bezig waren met een volgend nest. Na het uitvliegen lijken de jongen op de ouders, alleen zijn ze nog niet helemaal op kleur. Met name het geel op de wang en de keel is nog groen. Het duurt nog ongeveer acht tot tien maanden, voordat ze helemaal op kleur zijn. Het verschil tussen man en pop is nor-

maal niet te zien. De vogels kunnen het beste DNA worden getest. Bij mijn koppel heeft de man op de buik allemaal roodbruine vlekken, dezelfde kleur als de band die onder de keel doorloopt. Alle andere vogels zijn gewoon groen.

*Tekst en foto's: H. Eikenaar
Zwolle*

Tekst bij de foto's

- 1 vogels voor het broedblok
- 2 eerst geboren jong, 1 dag oud
- 3 1 week oud
- 4 2 weken oud
- 5 3 weken oud
- 6 4 weken oud

OVER KANARIES GESPROKEN

De Lichtbrekingsfactor Blauw

door Antonio Abellán Bañoa C. N. F-554.
Vertaling uit het Spaans: © Sarah F. van de Kerkhof en Peter Otten.

JASPE deel 2

De optische lichtbrekingsfactor is een verandering in de veerstructuur: het verhindert het verschijnen van het feomelanine en verheldert het verenkleed, ook op de plaatsen waar aan de oppervlakte geen vetkleurstof zichtbaar is. Evenals de intensief-factor, die toch altijd nog wat feomelanine zichtbaar laat door het lipochroom heen, heeft de blauwfactor hetzelfde effect, ook als er géén lipochroom aanwezig is.

De intensief-factor en de lichtbrekingsfactor (blauw) zijn twee verschillende dingen. Beide veranderen de veerstructuur zowel in de uiterlijke verschijning (het fenotype), als in de genetische opmaak (genotype). De eerste is dominant, maar blauw vererft recessief.

De wilde kanarie bezit van nature geen blauwfactor en ook geen intensief-factor. In de natuur is een verenkleed met feomelanine nodig, want dat camoufleert. Dit is belangrijk vooral bij onoplettende jongen; zij missen ervaring en zijn te laat met vluchten als er gevaar dreigt.

De brekingsfactor blauw laat het feomelani-

ne niet verdwijnen maar maakt het door de bijzondere veerstructuur onzichtbaar. Splitvogels voor de blauwfactor, die bruin feomelanine in allerlei graden bezitten, kunnen – bij een paring met een zuivere zwart wit intensieve andere kanarie mét blauwfactor – zowel dito (zwart wit intensieve) nakomelingen (mét blauw) als dragers voor deze blauwfactor hebben.

De ideale kanarie om het verhelderende effect in het verenkleed tot uitdrukking te brengen, is de door selectie verkregen zwarte mozaïek. Dit effect te bereiken is echter geen gemakkelijke opgave: er is altijd nog wel wat feomelanine zichtbaar in de aftekening op de rug als deze nieuwe veerstruc-

tuur dit niet verhindert. Als een zwarte mozaïek geen lipochroom op de rug vertoont, kan die de blauwfactor nog extra laten schitteren, vooral als het een pop is.

Er bestaat een enorme verscheidenheid aan kanaries, maar de vogel waarbij de blauwfactor het eerst voorkwam, was de agaats. Zo'n vogel was te zien in Spanje op de 21ste Nationale van Crevillente in 1985: D. Juan Sender uit Blanes (Gerona) fokte een pop van dit type. Deze pop, een agaats rood mozaïek met de blauwfactor stak met kop en schouders boven alles uit wat er tot op dat tijdstip was vertoond. De vogel liet wel niet echt iets méér zien, maar hij liet, als beste agaats rood mozaïek, wel alle andere

Foto 1. zwart geel intensief

Foto 2. zwart geel mozaïek

vogels ver achter zich. Het was hierbij nog steeds duidelijk dat men uitsluitend door selectie nooit zou kunnen komen tot een dergelijke helderheid op de rug. Elke fokker die iets dergelijks zou willen bereiken zou de optische blauwfactor die deze pop toonde, in zijn vogels in moeten fokken. Pratende over dit onderwerp met de heer D. Juan Sender, zei hij me dat dit soort vogel van de Italiaanse fokker Secondi kwam: die won op de Wereldtentoonstelling van Piacenza/It. Hij behaalde 94 punten. Tijdens de internationale tentoonstelling te Reggio Emilia/Italië, waar D. Honorio Gimono, internationaal keurmeester O.M.J. uit Barcelona aanwezig was bij de keuring,

De blauwfactor uit agaats rood mozaïek werd ingefokt in andere agaten: geel mozaïek al dan niet in pastel. De kwekers lieten ons wennen aan vogels zonder feomelanine en het nieuwtje was er snel af. Men dacht niet dat men deze nieuwe veerstructuur in kon fokken bij andere variëteiten van de kanarie, zoals bij de zwarte mozaïek. Het was op de 29ste tentoonstelling van de FOCDE in 1993 in Osuña (Sevilla/Spanje) waar als noviteit deze optische blauwfactor opnieuw verscheen, maar deze keer bij een pop, een zwart rood mozaïek, van de fokker D. Manuel de Haro uit Malaga. Het was de eerste mozaïek met de blauwfactor waarbij het feomelanine onderdrukt was en de vogel beviel mij geweldig. Toen ik daar liep met mijn kanaries tussen de transportkisten - om mijn vogels te laten inschrijven - viel de

Foto 3. zwart met wit

genoemde vogel mij op tussen alle al eerder ingeschreven kanaries die op een stelling, volgestouwd met kooien, stonden te wachten op de keuring. Toen ik de vogel zag, kreeg ik de indruk dat hij overeenkomst vertoonde met een rode agaats mozaïek, maar van dichtbij zag men dat het eumelanine zwarter en dus verder geoxideerd was met name in de bestreping, poten, snavel en nagels van deze brons, hoewel de poten toch wel wat lichter waren.

Ik geloof dat bij de eerste blauw zwart rood mozaïeken die door paring van klassiek zwart rood mozaïek met blauw agaats rood mozaïek waren verkregen, veel mannen drager van agaats waren.

Iets dergelijks gebeurde met de zwart geel mozaïek, door het infokken van de blauwfactor uit de agaats mozaïek in de zwart geel mozaïek. Met deze nieuwe veerstructuur heeft de zwart geel mozaïek door de blauwfactor veel gewonnen aan kwaliteit. De rugbestreping lijkt vrij van feomelanine, iets wat voorheen onmogelijk was. Wel was het al eerder gezien en gewaardeerd bij de jongen die, als ze net in de veren kwamen, al in één oogopslag lieten zien of ze de blauwfactor van de drager hadden geërfd. Bij zwart wit schimmel tenslotte had men ook baat bij het infokken van de blauwfactor. In de zwartserie had men natuurlijk de beste resultaten gehad. Zwart ligt immers al een heel eind verwijderd van agaats. Men paarde nu zwart rood mozaïek met blauwfactor aan zwart wit dominant, of zwart geel mozaïek met de blauwfactor aan de zwart wit dominant schimmel. Als men zwart wit recessieve vogels met de blauwfactor wil verkrijgen, pare men zwart rood mozaïek met deze blauwfactor en split voor recessief wit, aan zwart gele mozaïeken met blauwfactor, die ook split zijn voor recessief wit.

Van alle kanaries van het type zwart met blauwfactor is het meest spectaculaire jong de zwart wit schimmel met blauwfactor. Als de vogel nauwelijks is uitgevlogen is men er al verliefd op. Dit vanwege de zuiverheid van het feomelanine, dat afsteekt tegen de zwart bestreping die over het hele verenkleed aanwezig is en ook vanwege het ontbreken van het lipochroom. De vogel is duidelijk te onderscheiden van de broers die slechts drager zijn voor de blauwfactor.

De optische lichtbrekings-

Foto 4. zwart met wit frans type

factor blauw kan men optellen bij andere veerstructuren, zoals intensief en schimmel. Na tien jaar experimenteren, waarbij ik de blauwfactor vastlegde bij zwart geel intensief en schimmel, ben ik tot de conclusie gekomen dat deze nieuwe veerstructuur bij de intensief niet nodig is, want hij is alleen zichtbaar als men de jongen in het nest met elkaar vergelijkt. Bij de intensieve vogel ziet men geen verschil tussen vogels met blauwfactor en splitten: de blauwfactor is alleen zichtbaar bij schimmelvogels en dan vooral bij de poppen m.n. de zwart witte en de zwart gele, want die bezitten het meeste feomelanine tussen de rugbestreping.

Wat de vererving betreft zijn de meningen verdeeld.

- Rafael Cuevas Martinez denkt bijvoorbeeld dat de vererving een cumulatief karakter heeft. Men kan dus door selectie steeds verder komen. Officieel heet zo'n vererving polygenetisch.
- Honorio Gimeno strijdt in zijn artikel "Il Azzurro" en in zijn boek "La Magia del Color" voor een co-dominante vererving (verschillende allelen hebben onderling geen recessieve of dominante verhouding = noot van de vertalers).
- Luis Serrano Iraolo, wereldkampioen in Ieper/België en José Antonio Ruiz Mendiola, recent kampioen in Amiens/Frankrijk, zijn het met mij eens: zowel het recessieve karakter als het cumulatieve moeten in aanmerking worden genomen.

Zoals ik het zie heeft de blauwfactor in alle bestaande kleurvarianties in de categorie mozaïek een mooie toekomst. Dit geldt voor alle series: klassiek (agaats en zwart, zowel in geel als in wit alsook in rood) en nieuw (topaas, eumo, onyx en kobalt).

DE IDEALIST - OKTOBER

Een vogel aan het gaas voerbakje met kamille.

Vogelvakantie

Het kwam als een donderslag bij heldere hemel. Op werelddierendag vertrokken wij voor een korte vakantie naar het eiland Curaçao. We zijn daartoe uitgenodigd door de enige overzeese afdeling van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, "De Vogelvriend" in Curaçao. De gastheer deze week was Melvin Vornis (Mem). Waarlijk een robuuste ambassadeur op dit vogeleiland. Iedereen kent hem wel. Hij is actief op vele terreinen en heeft een eigen radio-programma op de Antillen. Hij heeft ons met zijn medevogelaars beziggehouden van de ochtend tot de avond. Het grootste gedeelte van het eiland hebben we met een busje doorkruist en we zijn gestopt bij vele bezienswaardigheden. Onder andere hebben we Willemstad met zijn kleurrijke historische gebouwen gezien, maar ook zagen we

wat meer verpauperde gebouwen. Door de achterbuurt van Otrabanda heeft Mem ons gereden, waar we door de vriendelijke bevolking van tekst en uitleg werden voorzien. Het allerbelangrijkste, zoals u natuurlijk begrijpt, waren de vele dagelijkse bezoeken bij de verschillende vogelkwekers. Deze hebben bij ons en alle andere reisgenoten een diepe indruk achtergelaten. Het merendeel van hen bestaat uit kwekers van kromsnavels, zoals de aratinga's, pyrrhura's, halsbanden, amazones, ara's en Australische parkieten. Kanaries heeft men wel geprobeerd, maar dit liep meestal stuk op het niet inenten tegen de pokken. Over het algemeen is het moeilijk aan andere soorten van buiten het eiland te komen. Eenmaal gekweekte vogels zijn nog moeilijker weer te verkopen. De liefhebberij voor bepaalde soorten is immers wat im- en export betreft beperkt. Voor de

gewone man is het onbetaalbaar. Tropen worden maar weinig gehouden. Schitterende in het wild levende Saffraanvinken en troepialen vliegen gewoon in en uit de kooien en scharrelen zo hun kostje bij elkaar. Vele malen zagen we ook de inheemse Thomasparkiet op de rijkelijk aanwezige cactustoppen zitten. Net zoals bij ons de halsbanden in Voorburg, slapen daar de amazones in het stadspark van Willemstad. Op de laatste dag werden we ontvoerd naar de radiostudio van Willemstad. Hier mochten een paar initiatiefnemers hun zegje doen over o.a. de ervaringen, film, liefhebberij en leiding. We maakten ook een clubavond mee, wat zeer indrukwekkend was. Wij mochten onze film "Van ei tot vogel" daar presenteren. Mede omdat we dezelfde taal spreken, waren we op de laatste BBQ- avond één grote feestelijke familie.

Twee weken later is Melvin alweer in Holland. Hij was de ambassadeur/gastpreker van een muziekgroep bij een radioprogramma. Wij luisterden nieuwsgierig naar de teksten en muziek. Melvin kon het niet laten te zeggen hoe ontzettend hij en ook wij genoten hadden op zijn eiland. Tussen neus en lippen door bracht hij ook nog een bliksembezoek bij ons thuis. Werelddierendag is zo wat uit de hand gelopen, zo'n kans krijgen we niet zo gauw weer. We genoten van alle vogels zowel in als buiten de kooien.

Vogels trainen

Het trainen van de elegantparkiet voor de wedstrijd is nog in volle gang. Inmiddels zitten de jonge mannen van de broed in 2003 in de genummerde kooien. Om het veelvuldige traliehangen bij deze jonge vogels een beetje af te leren plaats ik er 2 in elke kooi. Ze voelen zich dan wat rustiger. Van de 12 jonge mannen verdwijnen er toch nog een stuk of 4. De overgebleven 8 gaan over enkele weken de grote kooi in. Met deze vogels wordt dit seizoen nog niet in de wedstrijd gespeeld.

De groenvoerzaden in de natuur lopen op het eind. Tweemaal per week is er nog een handje vogelmuur te vinden. Dit krijgen ze nu mondjesmaat. De voedingswaarde is nu

een stuk minder en ik let erop niet te veel vocht in te brengen. Gekiemde zaden geef ik niet meer. Wel dagelijks een afgepaste hoeveelheid gemengde zaden en eenmaal per week wat opfokvoer. Elke week controleer ik de kiezelbakjes, verschoon ze en vul ze eventueel bij. Dit vind ik erg belangrijk, omdat vogels hun voer moeten malen met de kiezel om te verteren.

Kalendertijd

Nu het eind oktober is vallen de meeste wedstrijdformulieren in de brievenbus naar binnen. Met de kalender erbij probeer ik voor mij en de vogels een zo goed mogelijk programma in elkaar te zetten. Tot half november laat ik ze rustig thuis. De meeste komen pas eind november in conditie voor de wedstrijd. Dan komt eerst de onderlinge show en daarna de regionale tentoonstelling. Al zal ik waarschijnlijk het schema wel een keertje moeten aanpassen. Het blijven tenslotte neophema's, die van de tentoonstelling nog wel eens problemen mee naar huis kunnen nemen. Daarover een volgende keer meer.

Tot de volgende maand.

De Idealist

Ik wil u dit jaar maandelijks het een en ander over mijn vogels vertellen. Dit via dit papier opgetekend in het jaar 2003. Als vogelliefhebber heb ik al zo'n 46 jaar vogels. Door hen heb ik veel geleerd en leer nog steeds. Van nare ervaringen ben ik niet verschoond gebleven. Toch blijft het mijn passie: de elegantparkiet.

Jan Chris van Dam.

groenvoer en eleganten vliegend.

DE HERKOMST VAN DE KANARIE

Ruim 5 eeuwen zijn thans gepasseerd, sinds in 1402 - zoals algemeen wordt aangenomen door toonaangevende natuuronderzoekers - Jean de Bethancourt, een gelukzoeker afkomstig uit Normandië, een vogel ontdekte met een zeer kunstig ingericht nestje, niet ver van de grond verwijderd, zich meest aan de oevers van rivieren en beekjes ophoudend. Het was opvallend hoe mak het dier zich toonde en hoe dicht het zich bij de mensen waagde. De totale lengte bedroeg 12,5 cm en de staart was 6cm lang. De kleuren waren overwegend groengeel, met over bijna het gehele lichaam zwartbruine strepen, goed ontwikkelde slagpennen en geelachtige, vleeskleurige poten.

Is er van bijna alle natuuronderzoekers weinig bekend over de kleurkanarie in natuurlijke staat, de onderzoeker Bolle heeft het leven in de vrije natuur beschreven. Hij vond de vogel op vijf van de Canarische eilanden die nog veel van hun bossen hebben behouden, met name: Gran Canaria, Teneriffa, Gomera, Palma en Terro.

Hij neemt aan, dat de kanarie, die ook op de Kaap Verdische eilanden en op Madeira aangetroffen wordt, ook voorheen de andere Canarische eilanden bevolkt heeft, totdat het geboomte verdween, waarna de vogel zich op de vijf bovenstaande eilanden terugtrok.

"De beschaafde mens heeft de hand naar hem uitgestoken" (Bolle) en hem naar andere gewesten overgebracht en zorg gedragen voor zijn vermenigvuldiging. Gedurende een groot aantal opeenvolgende geslachten is zijn lot aan dat van zijn meester verbonden geweest. Dit heeft hem zeer grote veranderingen doen ondergaan.

Men zou thans gemakkelijk in dezelfde dwaling vervallen als Linnaeus en Brisson en het goudgele huisdiertje kunnen beschouwen als type van de soort en de groenachtige, in het wild levende vogel, die het kenmerk van de stamvorm onveranderd behouden heeft, bijna geheel vergeten.

In Spanje, het land waar ze het eerst werden ingevoerd, ontdekte men de gemakkelijke kweek van de kanaries en dreef men er een bloeiende handel in, mede natuurlijk om zijn heldere zang, tamheid en duurzaamheid in gevangenschap. Algemeen is dan ook bekend, dat de Spanjaarden voor het uitvoeren uitsluitend mannetjes gebruikten. Daaraan wordt ook geweten, dat de vogels eerst honderd jaar later in Europa inheems werden.

In Duitsland is de kanarie een zwerfvogel, komt in het laatst van maart in grote vluchten aan om in het najaar weer te vertrekken. De binnenste gedeelten van de wouden worden door het dier vermeden; de randen van die wouden worden echter bij voorkeur bewoond.

Het eerst komen altijd de mannetjes over, daarna pas de wijfjes. De mannetjes worden gauw opgemerkt door hun melodieuze zang en onrustige aard. Zij zetten zich op de hoogste boomtoppen, richten hun staart wat op, laten de vleugels hangen en terwijl hun zilveren stemmen in een grootse melodie met de geluiden uit het bos samensmelten, draait het dier zich naar alle zijden. Zo veroverde de kanarievogel het terrein, won hij de harten van de mensen en voelde zijn gevangenschap niet heel zwaar. Successievelijk werden zoveel vogels ingevoerd en ook in Nederland geteeld, dat de meest levende handel in deze dieren ontstond. U kunt nu dan ook in geen enkele plaats van enige betekenis komen, of u treft er een vogelwinkel aan. Men legde zich toe op het kweken van vorm- en kleurkanaries, trachtte de zang zoveel mogelijk te veredelen, zodat er allengs verenigingen met dat doel ontstonden en van elke groeiende vereniging de kwekers hun vogels, meest eenmaal per jaar in een zaal tezamen brachten, een jury benoemen en de vogels volgens een vastgestelde waardeschaal voor hun verschillende, ondertussen befaamde zangtoeren punten toekenden en prijzen voor de beste en edelste zangers uitloofden.

Thans vindt men dit alles in meer uitgebreide zin, hebben zelfs internationale zangwedstrijden plaats, waar honderden vogels te beoordeling worden ingezonden.

En wij kunnen redelijk aannemen, dat er zich weinig vogels, in het algemeen weinig dieren in zo'n grote populariteit kunnen verheugen als juist onze levenslustige kanarie. Niet alleen in ons kleine Nederland, maar over welhaast de hele wereld.

M.Limpens

Met dank aan de zuidelijke speciaalclub harzers voor hun medewerking artikelen voor de zang aan te leveren.

SCHOTTEN

Zangkanaries kweken is een hobby waaraan we veel plezier beleven en we zien dat het kweken van Spanish Timbrado zangkanaries in Nederland "in de lift zit"! Het gaat goed met deze tak van sport! Er zal nog veel moeten gebeuren en de toekomst is nog niet helemaal uitgestippeld, maar de timbrado is terrein aan het veroveren. We hebben vorig jaar de 1e nationale kampioenschappen van Spanish Timbrado Society Nederland gehouden in Leerdam, waar ongeveer 120 inzendingen waren. De Belgische inbreng was (tot onze verbazing) ook groot en het heeft zeker ervoor gezorgd dat we inmiddels een 50-tal kwekers hebben geregistreerd. De Spanish Timbrado Society in Nederland is een club mensen waarbij de kwekers zich vrijblijvend kunnen aansluiten en die de belangen gezamenlijk wil en kan behartigen. Op dit moment wordt de standaard van de NBvV en van de COM gebruikt om de vogels te kunnen waarderen. Duitse keurmeesters die in Nederland zijn opgeleid en onder de vlag (en dus ook de regels) van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers moeten opereren, kwamen in België een Spaanse vogel waarderen. Wat dacht je van Europees!!! Toch droom ik van een tijd dat we ook in Nederland voldoende keurmeesters hebben, creatieve keurmethodieken, meer interactieve wedstrijden kunnen organiseren etc. Ik wrijf mij even in de ogen.....zal het een droom blijven?? Ik verwacht eigenlijk van niet. Er komen steeds meer enthousiaste Spanish Timbradokwekers die zich verdiepen in de twinkende en lieflijke zang van de timbrado en die het belangrijk vinden deze zangkanariesoort op de Europese kaart te zetten. We kunnen natuurlijk ons "eigen" clubje blijven vormen en een introvert reglementje samenstellen en leuke wedstrijdes organiseren maar.....wat ik nou zo leuk zou vinden is een show waarop de bezoeker met alle facetten van de vogelliefhebberij kennis kan maken. In Leerdam hadden we al een goede start. (zie het verslag op onze site) Men kan genieten van diverse demonstraties met de timbrado en er werd regelmatig een presentatie gegeven met uitleg over de zangtoeren. Publiek kon bij de beoordeling door een kwekersteam aanwezig zijn en vragen stellen.

We zijn in overleg met de bond om aansluiting te vinden zodat we de "schotten" tussen de vogelliefhebbers kunnen laten wegvallen en een veelsoortigheid op de shows kunnen waarmaken. De wijze waarop in Amerika en Spanje gekeurd wordt, is bij ons onderwerp van gesprek. Hoe gaan wij het doen? Onze collega's in België, Amerika én Spanje zijn vaak vraagbaak en in ons eigen Nederland wordt de vakkennis ook steeds beter. Zangkanariesoorten verschillen wellicht maar zang en daar zitten ook veel overeenkomsten tussen. De betrokkenheid die een harzer- of waterslagerkweker, maar ook de vinkenier met zijn vogels heeft is een bijzondere zorgzame en geïnteresseerde houding en dit laat een intensieve bemoeiens zien die we met onze vogels kunnen hebben. We worden dan ook beloofd met prachtige zang waarop we kunnen selecteren en pronken op wedstrijden. De zang(kanarie)kweker is een solist in de voorselectie, de training daarentegen kan al behoorlijk het karakter dragen van "de schotten"!! Ik

WEG OF SOLIST BLIJVEN?

zelf ga wel eens met mijn vogels naar een waterslagerkweker om samen met hem de Spanish Timbrado's te beluisteren waarna de waterslagers op tafel komen en de verschillen duidelijk worden. Ook kwam ik laatst bij een harzerkweker die verrast was dat ik in zijn vogels interesse had en ze wilde beluisteren. Gek?? Nee....ik denk dat het erg belangrijk is dat we allemaal gaan wer-

ken aan het feit dat we inmiddels door de jaren heen veel schotten hebben gebouwd tussen verenigingen, bonden, vogelsoorten, zangkanariesoorten en ga zo maar door! Is dit een goede ontwikkeling? Ik denk zelf van niet. Ook in het bedrijfsleven zie je steeds meer dat we zogezegd "multi-functioneel" moeten zijn, wil een functie of wellicht een bedrijf nog levensvatbaar zijn. Ik denk ook dat we dit in de vogelhobby moeten bedenken, dat we elkaar moeten opzoeken, stimuleren en elkaar in de waarde laten, maar wél samenwerking kunnen zoeken. De shows worden aantrekkelijker en voor het publiek interactiever. Hoe?? De organisaties van de shows zullen dat wellicht zelf het beste kunnen invullen met de mogelijkheden die zij zelf zien. De Spanish

Timbrado Society zal ook trachten invulling te geven aan creatieve ideeën die bij ons opkomen. Hiertoe komen we ook regelmatig bij elkaar. De enthousiaste zanger zal ons telkenmale verrassen als we er voldoende aandacht aan besteden. We kunnen elkaar ook verrassen als we elkaar aandacht geven, nietwaar?? Ik ben benieuwd! Heel veel succes dit tentoonstellingsseizoen!

Theo Beerenfenger sr
The Spanish Timbrado Society
www.timbrado.nl

DE PRAKTIJK

Diverse puntjes omtrent het opkooien en in optimale conditie brengen van de vogels voor het TT-seizoen:

- 1) Controleer 8 weken voor de tentoonstellingen beginnen de staart en vleugelpennen. Slechte of kapotte pennen verwijderen. Controleer ook meteen op bontvorming, dan bent u er het hele seizoen vanaf.
- 2) Noteer het ringnummer en plak dit op de kooi, dan hebt u daar ook geen omkijken meer naar.
- 3) Maak voor u zelf een lijstje met opmerkingen zoals vogel aan de kleine kant, slecht geruid, etc.
- 4) Maak regelmatig de kooi schoon en spuit de vogel nat. Denk aan onderkoeling.
- 5) Als u veel noteert, hoeft u de vogel niet meer in de hand te nemen, maar laat hem overspringen.
- 6) Werk eventueel met plastic plaatjes voor de tralies tot een paar dagen voor de TT.
- 7) Wees niet bang of te kritisch. Vogels van +/- 87 ptn. kunnen gespeeld worden, zeker op een onderlinge tentoonstelling, als de vogel maar rein, ongeschonden en in goede conditie is.
- 8) Haal er ook eens een andere liefhebber bij. Deze ziet de vogels de eerste keer en constateert iets waar u uit macht der gewoonte overheen gekeken heeft.
- 9) Was de vogel niet de laatste dag, het wordt meestal haastwerk.
- 10) Voer de vogels in de TT-kooi niet te vet.
- 11) Zijn de vogels toch te vet geworden, geef ze overdag dan geen water, maar laat ze alleen 's avonds wat drinken.
- 12) Laat de vogel tijdens het opkooien niet altijd op dezelfde plaats staan. Verplaats ze eens.
- 13) Voer het aantal lichten op tot +/- 12. De vogels zijn dan nog net niet in broedconditie en manifesteren zich dan het mooiste.
- 14) Een glanzend mooi verenpak is een aanwijzing voor een goede conditie en goede gezondheid.
- 15) Besef dat een vogel die in een iets minder goede conditie is, geen hoog puntenaantal kan ontvangen.
- 16) Zet af en toe eens de radio aan, waardoor de vogels reeds kunnen wennen aan lawaai en geluid.
- 17) Kijk eens of er dit jaar een stam gespeeld kan worden en markeer meteen een mooie enkeling.
- 18) Hou een supervogel dus altijd apart voor de C-klasse.
- 19) Komen de vogels terug van de tentoonstelling, verzorg ze dan goed, laat ze zich wassen, een stukje ui in het drinkwater tegen het in de rui vallen, een schone kooi, wat eivoer, etc. Zet vogels die u niet meer verder speelt terug in de volière, zodat ze zich kunnen gaan opmaken voor de kweek later in het nieuwe seizoen. M.a.w.: laat de vogel niet langer in de TT-kooi zitten dan nodig is. De eerste paar dagen nadat de vogels teruggekomen zijn van de TT, laten we het nachtluchtje een uurtje langer aan, zodat de vogel weer langzaam kan wennen aan de gewijzigde omstandigheden. Houd ook de temperatuur in de gaten zodat de vogel niet van een erg warme in een erg koude omgeving komt.
- 20) Hebt u aan alle bovengenoemde punten aandacht geschonken en toch nog wat te weinig resultaat, dan hebt u gewoon pech gehad, maar wel een stimulans gekregen om voor de komende kweek goede kweekkoppels samen te stellen. Bedenk altijd: het is jouw hobby en die laat je je niet afnemen, niet door TT-uitslagen of wat dan ook.

Succes
J.M. Donners, Buchten-Born

VOGELS UIT CURAÇAO DEEL 1

Caribische spotlijster

(Minus gilvus)

U heeft al verschillende jaren kunnen lezen in *Onze Vogels* over de tentoonstelling en keuring op Curaçao, van de bij de NBvV aangesloten vogelvereniging 'De Vogelvriend'. Als er in Nederland aan de Antillen gedacht wordt, denkt men aan de mooie stranden, de zon die altijd schijnt, dansende mensen, voor wie het een heel jaar feest lijkt te zijn en helaas aan de bolletjesslikkers. Ik kan u vertellen dat een grote meerderheid van de Antillen zich hiervoor schaamt. Het is een kleine groep van de bevolking die het imago/voordeel bepaalt!

Wat de meesten niet weten is dat Curaçao en ook de overige eilanden ook een mooie

flora en fauna bezitten. De flora is vooral net na de regentijd erg mooi en van de fauna kun je het hele jaar genieten. Ik wil u in een aantal artikelen de vogels van Curaçao aan u voorstellen en hierbij zitten er een aantal die in Nederland als kooivogel gehouden worden. We beginnen met waarschijnlijk de bekendste vogel op de Antillen, de Caribische spotlijster, die op de eilanden door iedereen met zijn Papiamentse naam genoemd wordt, de Chuchuli.

Overal op de eilanden, waar je ook komt, hoor je deze vogel zingen. Vaak imiteert hij ook andere soorten. Hij lijkt veel op de hier ook voorkomende grote grijze vliegenvanger, maar de witte zijvlaggen aan de staart

en de witte eindband, die je vooral bij het landen ziet, maken hem duidelijk herkenbaar. Ze leven binnen een territorium dat ze fel verdedigen, zowel tegen soortgenoten als voedselconcurrenten zoals de troepiaal. Het zijn echte alleseters die zaden en vruchten eten, maar ook insecten, kleine hagedissen en zelfs nestjongen van andere vogels. Hierdoor zijn ze niet aan te bevelen voor een gezelschapsvolière. Het nest wordt vaak gemaakt in een zuilcactus, maar ook in doornachtige struiken.

Tekst en foto: Nos Paranan
Met dank aan Dr. B.A. de Boer
van de dierenbescherming op Curaçao

De 1

osel